

Tygr Dick dostane družku

Tygr sumaterský, který v poslední době žil v expozici brněnské zoo sám, dostane dnes družku. Nákladní automobil, který vyrazil ve středu z irského Dublinu na evropský kontinent, přiveze geparda do polské Zoo Opole a také tygřici Satu určenou pro brněnskou zoo. Tygr Dick na ni čekal téměř pět let. Sata se narodila v loňském roce, letos v červenci už vážila 94 kilo. Pohlavně dospělá bude přibližně za dva roky.

Chov tygrů sumaterských, kteří jsou v přírodě již téměř vyhubeni, řídí v Evropě koordinátorka chovu Sarah Christie z londýnské zoo. Christie se bohužel nepodařilo sestavit chovný pár pro Zoo Brno dříve. Je to pochopitelné, protože jedinců je málo nejen v přírodě, ale i v zajetí a situaci nesmírně komplikují příbuzenské vazby uvnitř populace.

Samec Dick, ročník 1996, pochází ze tří sourozenců, kteří se všichni narodili v Brně. Jeden z nich – Wastel - odešel se souhlasem koordinátorky již před několika lety do Zoo Lisabon, kde se stal otcem. Druhý bratr Kampar, důvěrně nazývaný zaměstnanci zahrady Bezzubák, žil na Mniší hoře do jara letošního roku, kdy si jej odvezli kolegové ze Zoo Ústí nad Labem.

Výběhy Tygří skály, které jsou z pohledu návštěvníků snad nejatraktivnější expozicí na Mniší hoře, získají příchodem tygřice plnohodnotný význam i z hlediska chovatelského. Již loni se nám podařilo Tygří skály osadit párem vzácných levhartů cejlonských, importovaným ze Srí Lanky, a nyní k němu přibude nově sestavený a perspektivní pár tygrů sumaterských.

Většinu zvířat uvidí návštěvníci zoo i v zimě

Každá zoologická zahrada v naší zeměpisné šířce musí před příchodem zimy učinit určitá opatření, která zabrání tomu, aby v mrazivých dnech zvířata nestrádala. Přesto lze říci, že většinu zvířat v Zoo Brno její návštěvníci spatří i v zimě.

Citlivější na mráz jsou tropičtí ptáci. Papoušky a některé další tropické ptáky z takzvané Ptačí aleje v dohledné době umístíme v zázemí, takže je návštěvníci v zimě neuvidí. Toto zimování proběhne postupně v závislosti na venkovních nočních teplotách. Avšak ostatní papoušky z pavilonu exotických ptáků nikam stěhovat nebudeme, jejich voliéry totiž navazují na vnitřní ubikace. V nich budou papoušci nadále k vidění, a pokud se venková teplota udrží patřičně nad nulou, tedy především v poledních hodinách, dostanou možnost proletět se i ve voliére.

Tento režim, i když ne tak přísný, během zimy v zásadě platí i pro ostatní druhy z teplých krajů. Větší zvířata, jako zebry, pštrosi, pakoně, snášejí mráz docela dobře, potřebují však vytápěný prostor, kde mohou strávit noc. Jejich denní vycházky pak chovatelé přizpůsobují momentálnímu stavu počasí. Za silnějších mrazů například afričtí kopytníci zůstanou celý den ve stáji, navíc žirafy budou doma i při zimním dešti, aby na umrzlém povrchu neuklouzly.

Zvláštní přístup je nutno mít k subtropickým plazům. Třeba želvy, aby si zachovaly přirozený biorytmus, důležitý i pro pozdější schopnost rozmnožování, musejí absolvovat několik měsíců zimního spánku, proto je chovatelé přenášejí do chladné, ale mrazuprosté místnosti. Naopak medvědi v zoo do zimního spánku neupadají. V zajetí nejsou totiž tak závislí na počasí a zdrojích potravy, a tak pouze během zimy snižují svoji aktivitu.

Lidé stále nosí do zoo příliš mnoho želv a příliš velké ježky

Záchranná stanice Zoo Brno ošetřující a pečující o zraněná zvířata z naší přírody přijme během roku stovky exemplářů mnoha živočišných druhů. Převahu mají zástupci ptačí říše, především reprezentanti dravců a pěvců, kteří se např. zachytili v elektrickém vedení nebo se poranili nárazem na překážku. Ošetřujeme také zraněná mláďata srnčí zvěře, někdy nám ale lidé zbytečně přivážejí kolouchy, které jejich matka jen na chvíli nechala samotné. Jednou se do zoo

dostal dezorientovaný bobr, který uvízl ve strouze u silnice. Lidé nám také nosí americké želvy nádherné, které přerostly jejich akvárium. Už jich máme přes třicet, v Tropickém království sdílejí jezírka s krokodýly a naše kapacitní možnosti jsou vyčerpány. Stanice se přes zimu stará hlavně o malé ježky z opožděných vrhů. Váhové minimum pro to, aby zmíněný hmyzožravec mohl přežít zimu v přírodě, je 400 g, někteří odborníci uvádějí, že k úspěšnému přežití zimy ježkovi stačí, aby vážil v období zazimování cca 300 g. Podmínkou však je dobrý zdravotní stav a kondice zvířete. Mláďat vážících méně než 400 g přezimujeme každoročně až stovku a předkládáme jim pestrý jídelníček. Krmí se mletým syrovým nebo vařeným hovězím masem, tvarohem, vejci, hmyzem, ale nejdůležitějším komponentem jejich stravy jsou kočičí granule, které se svým složením nejvíce přibližují požadavkům na plnohodnotnou a vyváženou ježčí stravu. Zjara pak probuzené ježky vypustíme na svobodu. Bohužel nám v poslední době lidé přinášejí i těžší ježky, jejichž zimování v zoo je naprosto zbytečné; takové zdatné kusy zvážíme, uděláme zdravotní prohlídku, postříkáme roztokem proti parazitům a vzápětí vypouštíme do hlubokých lesů táhnoucích se za Mniší horou.